

GUST VERWERFT

NIEMAND
WORDT ALS
MOORDENAAR
GEBOREN

INHOUD

WOORD VOORAF | 9

I

SINT-AMANDS

Gekwetste trots geblust met vuur

Zijn eigen kinderen overleven brand niet

Hij zegt wat hij gaat doen maar niemand gelooft hem | 15

2

BRUGGE

Baby Preciosa toch niet doodgeboren

In de greep van schrik en schaamte

Claudia heeft het allemaal op haar eentje gedaan | 59

3

DEURNE

Hij komt voor seks, hij vertrekt met een lijk

Het proces over de stukken van mensen

Nog zo jong? Dat kan toch niet? | 99

4

MERKSPLAS

De moordenaar met het samoeraizwaard

Zoon offert zich op om familie te redden

Zwaarste straf voor het ergste ooit | 131

5

KESSEL-LO

Afgesneden oor als trofee

Drugs, paranoia, drank en seks

De donkerste nachten in Leuven | 159

6

SINT-NIKLAAS

Te veel insuline tegen te veel lijden

Het laatste dat ze voor haar moeder kan doen

Gifmoord heet dat, het is een verkeerd woord | 183

7

LANKLAAR

Het geheim van de rode rolkoffer

Een derde kind, dat kon niet meer

Acht jaar wachten op je proces:

dan ben je een ander mens | 205

8

GENT

Het kind dat uit het leven verdween

Raul overleeft zijn Roemeense beulen niet

Lijk in sportzak ligt maanden op bodem van Houtdok | 225

EPILOOG | 275

WOORD VOORAF

Dossiers worden afgesloten, de vragen blijven

Een mens moet ergens in geloven. In iets dat als kompas dient om niet te verdrinken in wantrouwen. Tegen alle goedbedoelde adviezen in heb ik altijd geloofd in de aangeboren goedheid van de mens. Vandaag geloof ik daar meer dan ooit in.

Al als tiener kon ik niet aannemen dat mensen, ook moordenaars, zo slecht waren als ze in de media werden voorgesteld. In mijn gedachtegang moest er onderweg iets zijn gebeurd waardoor hun aangeboren goedheid was opgebrand. Sindsdien probeer ik het hoe en waarom van misdrijven te begrijpen, vanuit de gedachte dat het ons misschien allemaal kan overkomen.

Dat is de reden waarom ik al tientallen jaren naar onze justitiepaleizen trek: om mensen die als de slechtsten onder ons worden beschouwd bezig te zien, naar hun uitleg te luisteren en er nadien reportages en boeken over te schrijven.

Ik ben er intussen van overtuigd dat we vaak te streng zijn voor de slechtsten onder ons en dat ons gebrekkige strafstelsel mensen zelden beter maakt.

Het ergste wat het Hof van Assisen ons te bieden heeft

Hierna volgen acht recente assisenverhalen. Ze behoren tot het ergste waarmee een volksjury kan worden geconfronteerd. Ik heb maandenlang aan dit boek geschreven, langer dan ge-

woonlijk. Ditmaal wilde ik dieper graven, meer wikken en wegen. Het is een ander boek geworden, waarin ik afwijk van het stramien dat ik als gerechtsjournalist al tientallen jaren hanteer.

Meer dan ooit ben ik ervan overtuigd dat niemand als moordenaar wordt geboren.

Het gaat over acht dossiers waarin negen mensen voor een volksjury verschijnen omdat door hun handelen één of meer mensen zijn gestorven. De feiten spelen zich af in Sint-Amands, Brugge, Deurne, Merksplas, Kessel-Lo, Sint-Niklaas, Lanklaar en Gent. In een rijwoning, een ziekenhuis, een slaapkamer, een appartement, een kelder, een zolderkamertje, een badkamer en aan de rand van het water.

Soms zijn er ooggetuigen. Soms blijft vooral de beschuldigde over om te vertellen wat er is gebeurd.

Geen twee verhalen zijn gelijk

- Andrew Vandriessche steekt in Sint-Amands de woning van zijn gezin in brand. Twee kinderen komen om het leven. Zijn ex-vrouw overleeft, zwaar verbrand.
- Claudia De Carvalho bevalt alleen in een donker en ijskoud zolderkamertje. Ze houdt vol dat haar dochtertje geen tekenen van leven gaf.
- Mohamed Kargbo doodt in Deurne een vrouw, snijdt haar lichaam in stukken en verspreidt de resten over verschillende kelders.
- Peter Van Heucke dringt in Merksplas met een samoeraizwaard de woning van zijn ex-partner binnen. Haar negentienjarige zoon overleeft het niet.

- Jari Schoofs doodt in Kessel-Lo een thuisverpleger en snijdt hem een oor af.
- Katrien De Paep dient haar zwaar zieke moeder in een ziekenhuis in Sint-Niklaas insuline toe omdat ze het lijden niet langer kan aanzien.
- Nora Ramzi verbergt in Lanklaar een zwangerschap, doodt haar pasgeboren zoontje en verstopt het lichaam in een trolley.
- Maria Micu en Nicu Ciurcui mishandelen de negenjarige Raul wekenlang. Na zijn dood verdwijnt zijn lichaam in een sportzak in het Gentse Houtdok.

Acht verhalen over mensen die een grens overschrijden. Daar stopt de overeenkomst.

De ene daad is voorbereid, de andere ontstaat in paniek. Soms spelen drank en drugs een hoofdrol. Soms gaat het om jaloezie, angst, schaamte, controle of wraak. In een ander verhaal denkt een dochter dat zij uit liefde handelt.

De ene beschuldigde bekent. De andere ontkent wat niet meer te ontkennen valt. Sommigen tonen spijt. Anderen blijven tot het einde vooral met zichzelf bezig.

Er is altijd een voorgeschiedenis, nooit een vrijgeleide

Op het Hof van Assisen worden niet alleen de feiten onderzocht. Ook het leven van de beschuldigde wordt opengelegd. Waar komt iemand vandaan? Hoe groeide hij of zij op? Welke mensen kwamen onderweg voorbij? Waar ging het mis? Welke waarschuwingen werden niet gezien, niet begrepen of niet ernstig genomen?

Dat onderzoek levert zelden één eenvoudig antwoord op. Een ongelukkige jeugd maakt niemand automatisch gewelddadig. Armoede, vernedering, psychische problemen, verslaving of een mislukt gezin leiden niet vanzelf tot moord. Duidzenden mensen maken hetzelfde mee zonder ooit iemand iets aan te doen.

Toch ontstaat een levensdelict nooit in een volledig luchtledige ruimte. Daarom draagt dit boek de titel *Niemand wordt als moordenaar geboren*. Geen kind komt ter wereld met een mes in de hand, een insulinepen in de zak of een plan om later iemand te doden. Tussen de geboorte en de feiten ligt een leven. Soms is dat leven kort. Soms duurt het zestig jaar. Onderweg worden keuzes gemaakt, kansen gemist, grenzen verlegd en overtuigingen opgebouwd.

Het begint met begrijpen, of het minstens proberen

De titel van dit boek is geen uitnodiging om iemand te verontschuldigen. Begrijpen is niet hetzelfde als goedpraten.

Wie een ander doodt, blijft verantwoordelijk voor wat hij of zij heeft gedaan. Een moeilijke jeugd wist geen schuld uit. Een depressie brengt een slachtoffer niet terug. Liefde geeft niemand het recht om over het leven van een ander te beslissen.

Maar zonder naar het voorafgaande leven te kijken, blijft alleen het laatste hoofdstuk over: de daad. Dat is te weinig.

Een assisenproces probeert verder te kijken. De volksjury moet oordelen over schuld, bedoeling, voorbedachtheid en geestestoestand. Daarna bepalen Hof en volksjury samen de straf.

Daarbij hoort het hele verhaal. Niet om van een dader een slachtoffer te maken. Wel om te vermijden dat een mens wordt herleid tot het ergste wat hij of zij ooit heeft gedaan.

Dit boek volgt de processen zoals ze zich voor het Hof van Assisen ontfouwen. Met de verklaringen van beschuldigen, nabestaanden, onderzoekers, artsen, psychiaters, vrienden en familieleden. Met aanklagers die de maatschappelijke grens bewaken en advocaten die vragen om ook naar de mens achter de feiten te kijken.

Soms brengt een uitspraak duidelijkheid. Soms alleen een juridisch einde.

De doden keren niet terug. Families worden niet opnieuw wat ze waren. Een arrest sluit een dossier af, maar zelden het verdriet.

Wat overblijft, zijn acht verhalen. Over schuld en verantwoordelijkheid. Over hoe ver een mens kan afdwalen. En over de lange weg tussen het kind dat iemand ooit was en de beschuldigde die jaren later voor een volksjury staat.

Gust Verwerft
Zomer 2026

© 2026 Uitgeverij Manteau / Standaard Uitgeverij nv,
Franklin Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen en Gust Verwerft

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Vertegenwoordiging in Nederland
New Book Collective, Utrecht
www.newbookcollective.com

Omslagontwerp en vormgeving binnenwerk: Herman Houbrechts
Illustratie omslag: Shutterstock (LightField Studios)
Opmaak binnenwerk: Ready2Print

Eerste druk: september 2026

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of
openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Niets uit dit boek mag op enigerlei wijze worden gebruikt of gereproduceerd
voor het trainen van kunstmatige-intelligentietechnologieën of -systemen.
Dit werk mag niet gebruikt worden voor tekst- en datamining (artikel 4, lid 3
Richtlijn (EU) 2019/790).

Ondanks alle zorg die aan de samenstelling van de uitgave werd besteed,
kan de redactie of de auteur noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden
voor eventuele schade die zou kunnen voortvloeien uit enige fout die in deze
publicatie zou kunnen voorkomen.

ISBN 978 90 223 4335 7
D/2026/0034/278
NUR 740